Broj: S1 3 U 033937 19 U
Sarajevo, 07.05.2021. godine

25. 05. 21
VS-03 13-1 394 19

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja „Mipex auto RS" d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Tatjana Ćurlik, advokat iz Banja Luke, protiv zaključka broj: JN2-03-07-1-837-5/19 od 17.10.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.05.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se zaključak tuženog broj: JN2-03-07-1-837-5/19 od 17.10.2019. godine godine i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Tuženi je dužan da tužitelju naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim zaključkom tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, broj: JN2-03-07-1-837-5/19 od 17.10.2019. godine usvojen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova za pripremu ponude i sudjelovanja u postupku javne nabavke nove autocisterne za pranje saobraćajnica, ugovornog organa JKP „Komunalac" d.o.o. Tuzla, za koju je na Portalu javnih nabavki objavljeno obavještenje o nabavci broj: 781-1-1-49-3-26/17 od 16.10.2017. godine, u ukupnom iznosu od 154,16 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan, te je obavezan ugovorni organ da navedene troškove nadoknadi u roku od 15 dana od dana prijema zaključka.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U obrazloženju tužbe navodi da je na osnovu člana 119. i 120. Zakona o javnim nabavkama i člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku podnio zahtjev za naknadu troškova koji je tuženi osporenim aktom odbio. Navodi da je svoju ponudu dostavio na cd-u, te da

je vidljivo da je plaćao takse za ovjeru određenih dokumenata, kao i potvrde Centralne banke u poslovnih banaka o likvidnosti. Ističe da je uplatio administartivnu taksu, te da je članom 105. stav 2. ZUP-a propisano da stranka koja izgubi spor plaća troškove, pa je jasno da tužitelju ove troškove treba da nadoknadi ugovorni organ. Ukazuje da se u obrazloženju osporenog zaključka tuženi za troškove kamate na sudske takse i kamate na naknade za pokretanje žalbenog postupka, poziva na Zakon o administrativnim taksama, te je nejasno kakvu je vezu tuženi našao između kamate na angažovana sredstva i administrativne takseSmatra da ukoliko je bio sporan iznos navedenih troškova, tuženi je mogao naložiti vještačenje. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeni zaključak poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ JKP „Komunalac" d.o.o. Tuzla pokrenuo postupak javne nabavke nove autocisterne za pranje saobraćajnica za koju je obavještenje o nabavci broj: 781-1-1-49-3-26/17 od 16.10.2017. godine objavljeno na portalu javnih nabavki. Tužitelj je izjavio žalbu protiv tenderske dokumentacije, koju je tuženi, postupajući po presudi Suda BiH, broj: S1 3 U 027376 18 U od 03.04.2019. godine usvojio, te usvojio zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka, ali nije odlučio o zahtjevu za naknadu troškova za pripremu ponude i sudjelovanja u postupku javne nabavke. Tužitelj je izjavio žalbu i protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, koju je tuženi usvojio i usvojio zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka, ali nije odlučio o zahtjevu za naknadu troškova za pripremu ponude i sudjelovanja u postupku javne nabavke. Tužitelj se dana 09.09.2019. godine obratio tuženom sa zahtjevom za naknadu troškova kojim je potraživao troškove pripreme ponude takse/ovjere dokumenata u iznosu od 26,00 KM, potvrde banaka o solventnosti i potvrda Centralne banke u iznosu od 60,00 KM, takse na žalbe uvećano za kamatu u iznosu od 100,00 KM, troškove kamate na sudsku taksu u iznosu od 23,10 KM, kamate na naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 444,84 KM, te naknadu putnih troškova u iznsou od 154,16 KM, odnosno ukupno 795,10 KM. Odlučujući o navedenom zahtjevu tuženi je donio osporeni zaključak kojim je usvojio zahtjev za naknadu troškova u izosu od 154,16 KM, koji se odnose na naknadu putnih troškova, dok je zahtjev u preostalom dijelu odbijen kao neosnovan. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da tužitelj nema pravo na naknadu troškova za povrat administrativne takse u skladu sa Zakonom o administrativnim taksama, te da se zahtjev za naknadu zateznih kamata ne može podvesti ni pod jednu tačku člana 120. sav 2. Zakona o javnim nabavkama.

Zakonitost osporenog rješenja dovedena je u sumnju prigovorima iz tužbe.

U skladu s članom 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) ugovorni organ je dužan da poduzima sve potrebne mjere kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim ponuđačima uz

ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti, što u konačnici podrazumijeva primjenu istih uslova za sve sudionike u postupku javne nabavke. Načelo jednakog tretmana i nediskriminacije ugovorno tijelo treba poštivati tokom cijelog procesa nabavke počinjući sa pripremom tenderske dokumentacije i uspostavom zahtjeva koje trebaju ispuniti ponuđači zainteresovani za javnu nabavku, pa sve do odabira ponuđača i dodjele ugovora. Postupak javne nabavke je formalan postupak koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika.

Osnovan je prigovor iz tužbe da tuženi nije dao obrazloženje iz kog razloga je odbijen zahtjev za naknadu troškova administrativne takse u iznosu od i kamate na sudsku taksu, kao i kamate na uplaćenu naknadu za pokretanje žalbenog postupka, niti zakonskih odredbi na kojima se temelji odbijanje zahtjeva žalitelja.

Sud je ocijenio da je tuženi ovakvim postupanjem počinio bitnu povredu pravila postupka propisanih u članu 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", broj 29/02 do 41/13). Citirana zakonska odredba obavezuje tuženog da u obrazloženju rješenja koje donosi navede dokaze koje je proveo i utvrđeno činjenično stanje na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kakvo je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Iz izloženog slijedi da osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama zbog čega ovaj sud nije mogao ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u odnosu na činjenično stanje, kao ni osnovanost navoda tužitelja. Obzirom na izloženo, ovaj sud je tužbu tužitelja uvažio, osporeno rješenje poništio i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje. U ponovnom postupku tuženi će postupiti po uputama ovog suda naprijed navedenim, utvrditi odlučne činjenice, donijeti odgovarajuće rješenje i u obrazloženju istog navesti razloge i podatke koje rješenje mora da sadrži u smislu člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku.Tuženi, naime u obrazloženju osporenog rješenja samo razloge zbog kojih smatra da nije osnovan zahtjev za troškove pripreme ponude, a pri tome ne obrazlaže zašto smatra da je nesonovan zahtjev za povrat troškove administrativne takse, i kamate na sudsku taksu, kao i na uplaćenu naknadu za pokretanje žalbenog postupka.

Imajući u vidu navedeno, ovo sudsko vijeće zaključuje da tuženi u postupku po žalbi, nije postupio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, niti u skladu sa relevantnim odredbama Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH" broj:29/02 do 12/04), a posebno članom 9. ovog zakona, prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Sud nije mogao raspraviti spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, jer su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, pa je na osnovu tako nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja donesen i pogrešan zaključak, zbog čega je valjalo, primjenom odredbi člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučiti kao u izreci, uvažiti tužbu i spis vratiti tuženom na ponovno postupanje.

Odlučujući u zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka ovaj Sud je našao da tužitelju pripada pravo naknadu troškova ovog spora, a koji se sastoje od naknade za sastav tužbe i od naknade za zastupanje tužitelja, uz troškove PDV-a. Na koncu, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u ovom upravnom sporu, jer je njegova tužba uvažena i osporeno rješenje poništeno, što znači da je tužitelj uspio u ovom sporu, pa je tužena dužna tužitelju da naknadi troškove upravnog spora. Naknada za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM određena je u skladu sa članom 6. u vezi sa članom 22. Tarifa broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). Odluku o troškovima postupka Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 877,50 KM, koje je isti iskazao u tužbi, obzirom da su troškovi izazvani postupanjem tužene, te troškove dosudio primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS", broj: 68/05). Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM, troškove paušala u iznosu od 150,00 KM i naknade na ime PDV-a od 17%, u iznosu od 127,50, uzimajući u obzir da je punomoćnik tužitelja dostavio dokaz da je obaveznik PDV-a.

Slijedom navedenog, sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
SlađanaAnđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranke Brenjo

